

18 spørgsmål til Jesper Wung Sung

Min yndlingsaversion ...

Politikere, kunstnere og journalister der dækker sig ind under, at de blot leverer det, som befolkningen og publikum efterspørger. Så er man jo prostitueret. Tag dog ansvar for verden.

En historie fra min seneste kulturoplevelse ...

Richmond Fontaine-koncert i København. Bandet gav i øvrigt en fremragende koncert i Svendborg for en håndfuld år siden – håber I var dér! Forsangeren, Willy Vlautin, er også en stor forfatter. Vor tids John Steinbeck. Jeg har kun lært ham at kende, fordi en arrangør fortalte ham, at jeg var en danske forfatter – og han stoppede mig, inden jeg kunne nå at flygte. I hans nyeste roman står nu "For my pal, Jesper". Den kan jeg tage frem, når selvleden er størst.

Det bedste der skete i denne uge ...

At jeg fik en uge mere på jorden! Og at det gjorde alle andre, som betyder noget for mig, også.

Jeg læser ...

Evig og altid. Bøger er min måde at komme tilbage til tilværelsens kerne på. Når jeg er irriteret over et eller andet i min dagligdag, eller når Manchester United har lidt et nederlag, der gør mere end almindeligt ondt, tager jeg en af mine yndlingsbøger ned og læser bare et par sider som modgift. Litteraturen har reddet og forandret mit liv, og jeg har en stålfast tro på, at den kan forandre andres.

Jeg undrer mig altid over ...

Jeg har i grunden et relativt afslappet forhold til det mundtlige sprog og excellerer selv i masser af ukorrektheder, men synes dog, det er mærkeligt, at vi som nation i løbet af de seneste år er begyndt at sige "at kan" og "at skal" i stadig højere grad. Er klar over, at vi-russen kan spores tilbage til jyske fodboldkommentatorer, men den sidder nu også i kroppen på københavnske politikere og halvdelen af alle andre danskere. Det undrer mig, at det er noget, vi skal til at skal ...

Når jeg ser på mig selv udefra, ser jeg ...

Mig selv skiftevis i et spotlight og et forhørslys. I spotligheden ser jeg en mand, der har en naturlig sans for at være tro mod sig selv, og dermed også det barn og det unge menneske, han var engang. At det falder mig overraskende nemt at gøre, hvad jeg synes er rigtigt, om så mange andre mener noget andet. Som barn og ung havde jeg kun ét mål: at være fri. Det er derfor, jeg er forfatter, men vejen dertil er belagt med voksnes "tag dig en uddannelse"-bemærkninger og overbærende "Bare vent: Du bliver lige som os"-blikke. At jeg står op hver morgen og gør lige, hvad jeg har lyst til, og at jeg altid har kunnet forsørge mig selv og min familie uden at på noget tidspunkt at skulle have et såkaldt "rigtigt arbejde" eller gå bare én vej, som jeg ikke havde lyst til, ser jeg som min største og eneste succes.

I forhørslyset ser jeg en mand, der stadig ikke formår at få sagt, hvad han bør sige til sine omgivelser. Og så er det også trist, at jeg ikke er blevet en bedre forfatter, end tilfældet er.

Hvis jeg vandt i lotto ville jeg ...

Købe en træskulptur af Erik Thommesen. Fordi kunst avler kunst, og fordi kunst – modsat for eksempel en ny bil eller en designertoiletbørste – minder os om, hvad der er vigtigt her i livet.

Jeg har det sjovest når ...

Når jeg er til Grollefest – byfesten i Marstal. Det er Valhal på jorden!

”Jeg er en notorisk dårlig netværker, og hvad jeg ikke har mødt af berømteder og idoler uden at give mig til kende!

Jesper Wung Sung, forfatter

Lørdag 30. april 2016 **Fyns Amts Avis** 25

Det drømmer jeg om at gøre ...

Så ville jeg have gjort det! Men én ting er desværre stadig uden for min rækkevidde: at skrive én bog, der siger det, jeg har at sige.

Gid man kunne ...

Huske, hvad der er vigtigste her i livet. Det er vores tragedie som race, at vi stadig er nogle forbandede amatører, når det handler om at leve livet. Hvor mange procent af vores tilværelse spilder vi ikke på det meningsløse og ligegyldige? Når vi inderst inde godt ved, hvad der er vigtigt i vores liv, hvorfor formår vi så ikke leve i overensstemmelse med dette?

Ham/Hende ville jeg gerne møde, så ville jeg ...

... alligevel ikke turde henvende mig. Jeg er en notorisk dårlig netværker, og hvad jeg ikke har mødt af berømteder og idoler uden at give mig til kende! Jeg er kommet gående på Venice Beach i Los Angeles lige mod en af verdens dygtigste skuespillere, Paul Giamatti. Der er ikke andre i miles omkreds, og Paul Giamatti smiler og ser mig venligt lige i øjnene – og jeg kigger væk og skynder mig videre.

Det dumme jeg har gjort er...

At sælge min lillesøster til Tykke-Gert for en kasse øl! Men en tørstig teenager er villig til at pantsætte alt.

Derfor har jeg/har jeg ikke et kæledyr ...

Jeg har en landskildpadde, fordi en dyreart, der har overlevet 200 millioner år på denne klode, sætter vores nyrige opkomlingeart – mennesket – i et sundt perspektiv. Og fordi den ikke fordrer den tid, tale, kram og kærlighed, som det er bedre at dele ud til andre mennesker.

Jeg lytter til ...

Lucinda Williams - naturligvis indkøbt hos Svendborgs formidable pladeforretning Vinylen. Ingen har en stemme – man har lyst til at sige sjæl – og en accent som hende. Når jeg lukker øjnene, er jeg on the road på vej fra Texas til Louisiana, Mississippi ... Lucinda Williams sange rummer både det timelige og det åndelige; noget hun har tilfælles med alle andre store kunstnere. Som min yngste søn, Jacob, sagde forleden dag: "En is og Lucinda Williams – så bliver livet ikke bedre!"

Min 'hemmelige' last ...

At jeg reelt ikke anerkender laster som laster, men bilder mig ind, de i virkeligheden er dyder – bare med kikset tøjstil.

Sådan slapper jeg bedst af ...

Når jeg sidder i mit sommerhus og ser ud over havet.

Det bedste sted i min by ...

Krøyers Have. Som ung, utilpasset teenager rejste jeg mig midt i en time på et gymnasium andetsteds i landet, meldt mig ud, tog til Svendborg, meldte mig ind på gymnasiet og fejrede det med mig selv og en pose øl i gågaden. Kort ind i den anden øl dukkede en politibetjent op, men i stedet for at give mig en bøde, fulgte han mig gennem gågaden, indtil vi kom til en bakket grøn plet med en håndfuld træer. Han sagde: "Her må du drikke lige så tosset du vil!" Det var Krøyers Have. Jeg søgte kun efter værelser, der lå tæt på Krøyers Have – og fandt et i Fruestræde, i øvrigt vis-a-vis forfatteren Johannes Jørgensens hus. Jeg har tilbragt det meste af min gymnasietid i Krøyers Have.

Det var en skuffelse ...

At United ikke bliver mestre i år.